

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ ТА ФАХОВОЇ
ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»**

Міжнародна науково-практична конференція магістрантів

**НАУКОВІ ПОШУКИ МОЛОДІ
УХХІ СТОЛІТТІ**

**Актуальні питання розвитку аграрного
та земельного права: національний і міжнародний вимір**

18 листопада 2021 р.

Біла Церква
2021

7. Томас Дж. Боссерт Обґрунтування запровадження планування сім'ї в Україні: В основі роботи фактичний матеріал з Європи, Євразії та США. 2017. 36 с. URL:https://cdn1.sph.harvard.edu/wp-content/uploads/sites/1989/2020/04/AdvocacyPackage-FINAL-FINAL_ukr.pdf

УДК 340.1:633/635:061.2(477)ЄС

ЛЕХКОДЕР М. В., магістрант

Науковий керівник – **ЛОМАКІНА І. Ю.**, канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

Електронна пошта: maksim.lehkoder@gmail.com

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ РОСЛИННИЦТВА В УКРАЇНІ ТА КРАЇНАХ ЄС

Дослідження присвячене комплексному дослідженню теорії і практики адміністративно-правового регулювання рослинництва в Україні та країнах ЄС. Проаналізовано поняття, зміст та особливості рослинництва як фундаментальної соціально-економічної і правової категорії. Досліджено концептуальні підходи щодо визначення рослинництва як об'єкту адміністративно-правового регулювання. Визначено Організаційні аспекти ведення органічного сільського господарства у країнах ЄС, а саме охарактеризовано правове регулювання органічного сільського господарства в Бельгії та описані основи правового регулювання рослинництва у Федеративній республіці Німеччини.

Ключові слова: система державно-правового регулювання агропромислового комплексу, адміністративно-правова складова регулювання агропромислового комплексу, суб'єкти, заходи адміністративного впливу, адміністративна відповідальність, адміністративне провадження, міжнародний досвід публічно-аграрного адміністрування, наукова стратегія державно-правової підтримки агропромислового комплексу.

Галузь сільського господарства – рослинництво має всі передумови для розширення та ефективного розвитку в Україні з урахуванням забезпеченості земельними сільськогосподарськими угіддями та високої родючості ґрунтів. Складна політико-економічна ситуація в країні, що перебуває по суті в стані війни, негативно впливає на розвиток аграрного сектору, вітчизняного та зовнішнього продовольчого ринків. Галузь рослинництва – джерело забезпечення переробних підприємств сировиною, тваринництва – кормами. Її розвиток є основою для ефективного функціонування продовольчого ринку та зовнішньої торгівлі України. Тому досить важливими є дослідження тенденцій розвитку галузі на сучасному етапі в умовах внутрішніх і зовнішніх викликів.

Мета – охарактеризувати особливості правового регулювання рослинництва в Україні та країнах ЄС.

На сьогодні проблема адміністративно-правового регулювання у сфері рослинництва є надзвичайно актуальною. Розвиток агропромислового комплексу України, створення сприятливих умов для суб'єктів різних форм господарювання в сільському господарстві, стимулювання виробництва рослинництва продукції, розвиток і балансування аграрного ринку, забезпечення продовольчої безпеки – все це невід'ємні складники економічного зростання нинішньої України [2].

Особливості адміністративно – правового регулювання рослинництва зумовлені наявністю суттєвих обмежень при її виробництві, необхідністю дотримання більш високих показників якості та безпеки, розширеного переліку їх показників. Якщо в загальному розумінні сільськогосподарська продукція не повинна становити жодних або може становити прийнятні ризики для споживача за умов використання такої продукції за призначенням, то органічна, з урахуванням більш суворих вимог до її безпечності під час виробництва та обігу, не повинна становити жодних ризиків для споживача і характеризуватися відсутністю шкідливого впливу на навколишнє середовище.

Суттєвою особливістю діяльності контрольно-наглядових органів, що функціонують у сфері правового забезпечення державної підтримки суб'єктів насінництва та розсадництва, є

той факт, що сфера контрольної діяльності і владних повноважень останніх поширюється на об'єкти не залежно від їх підпорядкованості та форми власності. Тобто, незалежно від того хто володіє, користується або розпоряджається правами на сільськогосподарське майно він може стати об'єктом контрольної діяльності з боку компетентних органів або інших інституцій. Їх кількість досить значна, а до переліку контрольних органів в агропромисловому комплексі можна віднести: Антимонопольний комітет України, Державну податкову службу України, Державну митну службу, Державну службу України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів, Український інститут експертизи сортів рослин, Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України а також чисельні спеціалізовані органи місцевого самоврядування, громадських організацій, відповідні інституції судової гілки влади тощо [1,с.79-80].

Безсумнівно, розвиток рослинництва належить до найважливіших напрямів розв'язання соціально-економічних проблем держави у збільшенні виробництва продукції як рослинного походження, так і сільського господарства в цілому. Ініціаторами розроблення програм у аграрній сфері можуть бути Міністерство аграрної політики України як спеціальний центральний орган виконавчої влади та Українська академія аграрних наук.

Такі ініціативи започатковано, зокрема, наказом Міністерства аграрної політики України та Української академії аграрних наук «Про розробку проекту Державної програми створення сприятливих умов для стабілізації та розвитку рослинництва на 2005–2021 роки» від 15 грудня 2004 р. № 462/107, а також наказом Міністерства аграрної політики України «Про розробку Комплексної державної програми реструктуризації і розвитку буряко - цукрової галузі на період до 2020 року» від 20 лютого 2006 р. № 69. На жаль, слід констатувати, що далі декларування ініціатив або розробки концептуальних засад окремих програм (Концепція державної програми створення сприятливих умов для стабілізації та розвитку рослинництва на 2005–2010 роки, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2004 р. № 861-р.) справа не пішла і, незважаючи на нагальну потребу в державних програмах розвитку рослинництва в цілому та окремих видів рослинницької продукції, зазначені накази не одержали втілення у конкретних нормативно-правових актах, на відміну від продукції тваринництва.

Виробництво окремих видів продукції рослинництва врегульоване на законодавчому рівні. Наприклад, прийнято закони України «Про зерно та ринок зерна в Україні» від 4 липня 2002 р., «Про виноград та виноградне вино» від 16 червня 2005 р. Це нагадує стан законодавчого регулювання виробництва продукції тваринництва, коли на фоні відсутності окремого закону про м'ясо і м'ясні продукти існує Закон України «Про бджільництво». Так само відсутнє законодавче регулювання цукробуряківництва, картоплярства, льонарства, овочівництва тощо.

Враховуючи світовий досвід на прикладі Бельгії та Німеччини, можна стверджувати, що без організації ринку органічної продукції неможливе широке впровадження органічного Експертного дослідження товарів і послуг землеробства, тому варто підтримувати та стимулювати його розвиток, сприяти поширенню інформації про переваги органічної продукції, створювати відповідні інформаційно - консультаційні структури з питань захисту прав споживачів органічної продукції, науково-освітні центри тощо. Усе це сприятиме збільшенню кількості органічних підприємств та зростанню зайнятості населення країни [1,с.82-85].

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Мельник В. О. Зарубіжний досвід правового регулювання органічного виробництва (порівняльно-правовий аспект). Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія: Право. 2014. Вип. 197(2). С. 79–90.
2. Маслак О.М. Міжнародний досвід державної підтримки виробництва органічної продукції. Вісник Сумського національного аграрного університету Серія «Економіка і менеджмент», випуск 8 (61), 2014 р. URL:http://visnyk.sau.sumy.ua/sample/files/snau_2014_8_61_ekonom/JRN/15.pdf

ЗМІСТ

Яцун М. А., Мельник О.Г. Оцінка сучасного стану ринку страхування сільськогосподарських культур в ЄС та Україні – порівняльний аспект.....	3
Войтко В. О., Ковальчук І.В. Нормативно-правові основи інвестиційної політики держави в аграрному секторі.....	4
Котіков О.І., Ковальчук І.В. Проблемні аспекти міжнародно-правового регулювання аграрних відносин.....	6
Шаповалова А.М., Ковальчук І.В. Правові проблеми інформаційного забезпечення сільськогосподарських товаровиробників.....	9
Пастухова М.О., Сокиринська О.А. Система джерел правового регулювання зовнішньоекономічної діяльності суб'єктів агробізнесу.....	11
Солодкий О.Є., Сокиринська О.А. Особливості державного регулювання агробізнесу.....	13
Цимбалюк Н.Р., Нікітенко О.І. Характерні способи вчинення кримінальних правопорушень проти довкілля.....	16
Колісник Є.О., Нікітенко О.І. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень проти екологічної безпеки.....	18
Хорошун Л.М., Нікітенко О.І. Особливості кваліфікації кримінального правопорушення пов'язаного з незаконним видобуванням, збутом, придбанням, передачею, пересиланням, перевезенням, переробкою бурштину.....	20
Яремчук В.О., Настіна О.І. Правова охорона та раціональне використання земель сільськогосподарського призначення.....	22
Прокопєць О. І., Настіна О.І. Правові проблеми землеоціночної діяльності в територіальних громадах.....	25
Білоус Р. С., Настіна О.І. Компетенція територіальних громад у системі правового регулювання управління землею.....	28
Білоус О. С., Мельник О.Г. Теоретико-правовий аналіз ринку сільськогосподарського страхування в Україні.....	30
Кущенко О. В., Настіна О.І. Правове регулювання охорони об'єктів культурної спадщини в Україні: проблемні питання відчуження земельних ділянок.....	32
Кононюк П.О., Поляруш-Сафроненко С.О. Проблеми визначення поняття екологічна міграція.....	33
Бодрик О.М., Єфремова І.І. Договірні відносини в сфері аграрного виробництва.....	35
Ткаченко Т.Д., Мельник О.Г., Проблеми корупції в сфері земельних відносин в Україні: міжнародно-правовий аспект.....	36
Кавун М. О., Бровко Н.І. Роль і місце правових цінностей в структурі правосвідомості працівників аграрної сфери.....	38
Мойсєєнко В. В., Бровко Н.І. Екологічне інформаційне забезпечення як засіб реалізації доступу до екологічної інформації.....	40
Мукоїда І. І., Обіюх Н.М. Особливості правового режиму земель курортів.....	42
Горлова Д. В., Обіюх Н.М. Принципи екологічного управління у сфері поводження з добривами та пестицидами: правовий аспект.....	45
Власенко І.В., Обіюх Н.М. Правова характеристика дозвільних процедур у сфері природокористування.....	47
Мацюк О.С., Єфремова І.І. Організація аграрного виробництва суб'єктами аграрного виробництва.....	49
Максимчук В.В., Бровко Н.І. Місце екологічних прав у глобальному інформаційному суспільстві.....	50
Гарнага П.Є., Пахомова А.О. Комплекс заходів щодо стимулювання розвитку органічного фермерства на основі досвіду зарубіжних країн.....	52
Пахомова А.О., Шевченко Л. О. Досвід розвитку інноваційної діяльності аграрної сфери провідних країн світу.....	53
Сігал Є. Є., Пахомова А.О. Форми сільськогосподарської дорадчої діяльності зарубіжних країн.....	55
Снігур А.О., Сокиринська О.А. Правові аспекти поняття наукової діяльності в аграрній сфері.....	56
Король О.О., Ломакіна І.Ю. Землі сільськогосподарського призначення як об'єкт правового регулювання.....	58
Сергєєв О.В., Бровко Н.І. Конституційно-правове регулювання переривання вагітності.....	59
Лехкодер М. В., Ломакіна І. Ю. Правове регулювання рослинництва в Україні та країнах ЄС.....	62